

PSALM 78

78

Kom luis-ter na wat ek jou on-der-rig,
na wat ek sê, my volk, in my ge - dig,
ge-hei-me-nis - se wat ek voor gaan dra
uit ons ver-le-de, luis-ter goed daar - na,
wat ons ge-hoor het en dit wat ons weet,
laat dié wat ná ons kom dit nooit ver-geet.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19

2.

Ons het dit van die voorgeslag gehoor
en ons dra dit weer aan ons kinders oor,
die daade, roemryk, van die Heer se mag,
sy wonderdade aan die voorgeslag;
aan Jakob is sy voorskrifte gestel,
sy onderwysinge aan Israel.

3.

Die Here het die voorgeslag beveel
om dit aan hulle kinders mee te deel.
So sal hul dan op God se krag vertrou
en sy verordeninge bly onthou,
nie, soos 'n wederstrewige geslag,
ontrou teenoor Hom wees in hul gedrag.

4.

Hoe sigbaar is die wonders van die Heer
wat Hy aan ons bewys het keer op keer.
Die Efraimiete wat dit moes onthou,
was in die dag van stryd aan Hom ontrou.
Al was hul hoe bedrewe met die boog
het hulle, wat op Hom moes steun, gevlug.

5.

Want voor die oë van die voorgeslag
was daar so baie tekens van sy krag.
Hy het hul droogvoets
deur die see laat gaan,
die waters het soos mure stil gestaan.
God het hul met 'n wolk gelei bedags
en met 'n vuur se helder liggloed snags.

6.

Hy't rotse oopgekloof in die woestyn,
groot waterstrome het daaruit verskyn.
Uitdagend het hul tog van God gesê:
"Waar is die brood en vleis
wat ons wil hê?
Kan Hy in die woestyn 'n tafel dek?"
Daardeur is God se gramskap opgewek.

7.
Vertroue in sy redding het ontbreek.
Hy het 'n vuur teen hulle aangesteek.
Tog het Hy wolke hoog daarbo gebied
en mannareën oor hulle uitgegiet,
die voëls, soos sand ontelbaar in getal,
soos stof op hulle uit die wind laat val.

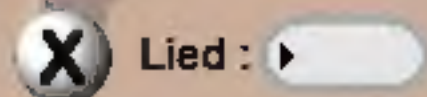

8.

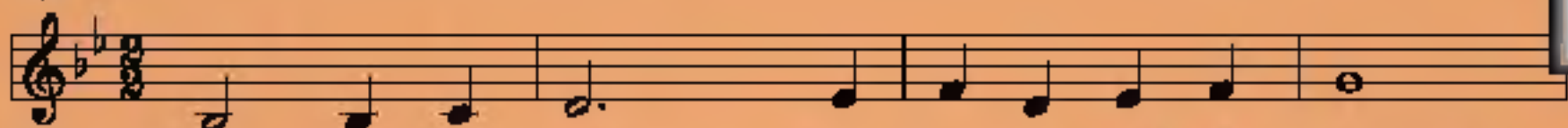
Hy het gegee, meer as wat hul wou hê,
oorvloedig het dit oral rondgelê.

Hul is deur Hom voorsien na hulle wens
maar hulle gulsigheid was onbegrens.

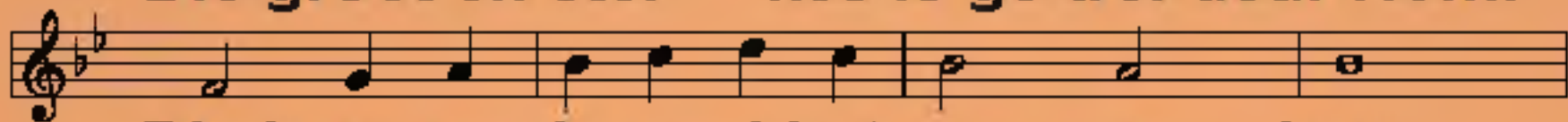
Toe brand die Heer se toorn teen hulle los,
terwyl hul eet, hul monde nog vol kos.

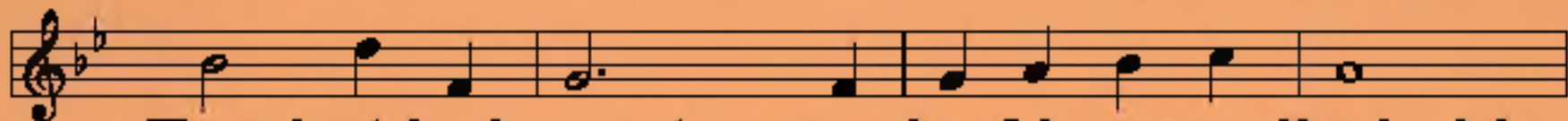
9

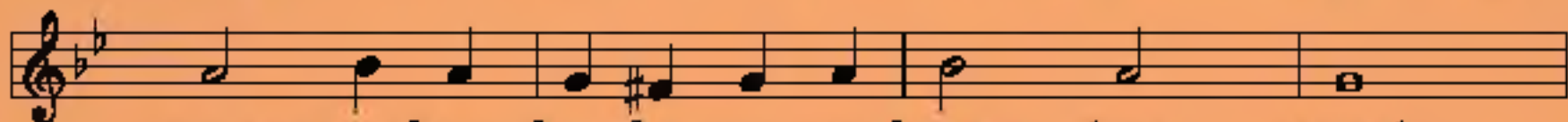
Die groot en ster - kes is ge-tref deur Hom.

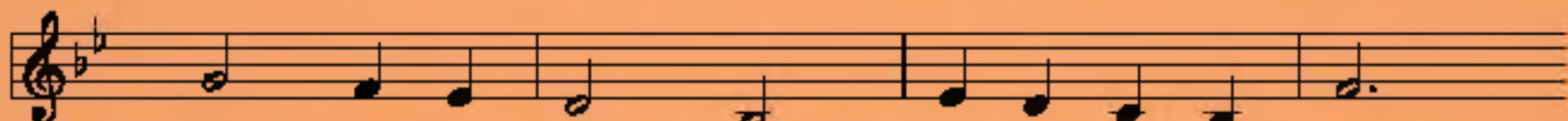
Die keur van Is-ra-el het om - ge - kom.

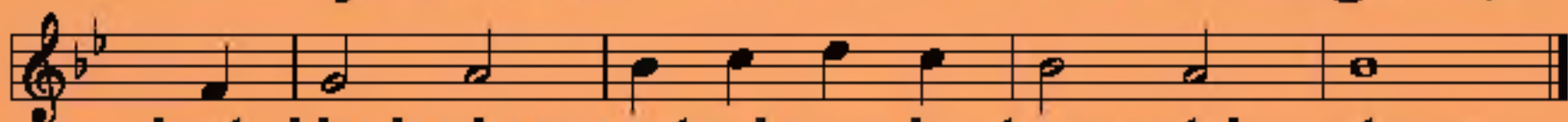
Tog het hul voort - ge - leef in son-dig-heid,

sy won-der-da-de en sy krag ten spyt.

In ja-re wat vol kommer kom en gaan,

het Hy hul vrug-te-loos laat voort-be-staan.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

11 12 13 14 15 16 17 18 19

Lied : ▶

10.

Maar dan, as hul getref is deur die Heer,
het hul sy wil gesoek en hul bekeer.
Dat Hy hul rots is, het hul dan bely,
Hy wat verlosser is, Hy wat bevry.
Maar hul was vals, en hulle was ontrou
en het hul nie aan sy verbond gehou.

11.

Maar God is goed, genadig, Hy vergeef,
Hy wis sy volk nie uit nie, Hy laat leef.
Herhaaldelik het Hy sy toorn bedwing,
daaraan gedink: Dis mense, so gering,
soos wind wat kom, verby waai,
slegs 'n vlaag
wat nooit terug sal keer nie maar vervaag.

① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩
⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮ ⑯ ⑰ ⑱ ⑲

12.

Hoe dikwels is die Heer deur hul bedroef,
is Hy in die woestyn gegrief, beproef.
Sy hand se krag, hul het vergeet daarvan,
sy wonders in Egipte, in Soan.
Sy onheil het Hy op hul losgelaat,
oor daardie volk, 'n vrag, in volle maat.

1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10)
11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19)

13.

Tien plaë is oor hulle uitgestort.
Die waters van die Nyl het bloed geword.
Om hul te steek,
is muggieswerms gestuur;
hul lewens is deur paddas erg versuur.
Die sprinkaanwolke het hul land verwoes,
hul lande kaal gevreet en leeg geoes.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17 18 19

14.

Die gure weer het hulle swaar laat ly,
dood was hul wynstok en die wildevy.
Hul vee is almal deur die hael geslaan.
God het sy toorn oor hul
sy gang laat gaan.
Hul eersgeborenes het Hy getref
voor hul íéts van sy mag nog wou beseef.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17 18 19

15.

Daar het die Heer sy eie volk bevry,
Hy het sy kudde skape uitgelei,
en sonder vrees kon hulle verder trek
deur die woestyn na die bestemde plek,
die afgemete grondgebied, hul land,
'n streek verower deur sy regterhand.

1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10)
11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19)

16.

Maar hul was weer afvallig en ontrou,
hul het met afgodsdienste hul opgehou.
Die Heer se toorn teen Israel was groot.
Hy het sy volk van Hom af weggestoot.
Die tent in Silo het Hy prysgegee,
sy ark en Israel ook saam daarmee.

Hy het sy volk in ballingskap ge-stuur,
die jong-e-ling-e is ver-teer met vuur,
die bruidslied vir die meisies het ver-stom
en deur die swaard het priesters om-ge - kom.
Selfs on-der rou moes ook die we-du - wee
haar eg - ge - noot maar aan die dood af- gee.

18.
God het, soos uit 'n slaap,
weer opgestaan,
die vyand van sy volk vir goed verslaan.
Die stam van Juda het Hy aangeneem,
maar Efraim is vir goed
van Hom vervreem.
Op Sion is sy heiligdom gebou,
vas, hemelhoog, waar Hy sy woning hou.

19.

Daar is 'n Dawid uitgekies deur Hom
as die versorger van Sy eiendom.
Deur God is hy oor hulle aangestel,
die Heer se volk van Jakob, Israel.
En met oorleg het hy sy volk gelei
en hom met liefde aan hul toegewy.

